

مریم اسدزاده
پژوهشگر و نویسنده

اینکه هنر پیشه‌هایی توانا، در عرصه بازیگری که در همان کشور سوئد زندگی و کار می‌کنند، چون سوسن تسلیمی پس از سال‌ها تلاش در عرصه بازیگری، هیچگاه به چنین جایگاهی در جشنواره گوتنبرگ نرسیده‌اند و اینکه اکنون زهرا امیر ابراهیمی با فیلم ضعیف عنکبوت مقدس در رأس هیأت داوران این جشنواره قرار دارد چیزی جز بازی سوئد در پازل غرب و اجماع جهانی علیه ایران نیست

پشت پرده انتخاب زهرا امیر ابراهیمی به عنوان رئیس هیأت داوران جشنواره فیلم گوتنبرگ

بازیگر داریم تا بازیگر!

جشنواره گوتنبرگ در سوئد

اهدای جایزه کن به سیاه‌ترین فیلم!

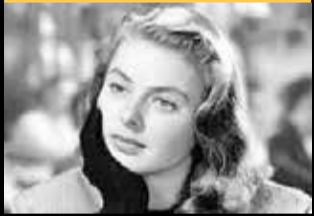
با نگاهی به لیست اسامی بازیگران برنده در جشنواره کن متوجه می‌شویم نام بازیگران تراز اول بین‌المللی بین این اسامی وجود ندارند. و با دقت بیشتر روی موضوع فیلم‌ها در می‌یابیم که جشنواره کن از ابتدا روی موضوع تجاوز و نگاه گناه آلود به زن و زنی که در معرض این اتفاقات واقع شده باشد، تمرکز کرده است و (نگاه فمینیستی در هر فیلمی وجود داشته باشد، بسته به اینکه چقدر سیاه‌نمایی در فیلم وجود داشته باشد بدون توجه به کیفیت بازی)، به بازیگر آن نقش جایزه می‌دهد.

زهرا امیر ابراهیمی نیز از این قاعده مستثنی نیست. جشنواره‌ای که حتی یک بار به اینگرید برگمن و یا آدری هپبورن، حتی لوح تقدیر هم نداده است، چرا به زهرا امیر ابراهیمی جایزه بهترین بازیگر نقش اول را می‌دهد؟ آیا هنر او برتر از هنر پیشه‌های اسکاری است و یا دلیلی دیگر دارد؟!؟

آدری هپبورن

اینگرید برگمن بازیگر اسکاری که هیچگاه در کن جایزه نگرفت

تلاش برای زنده نگه داشتن شعار زن، زندگی، آزادی!

مشترکش با کروز توقیف شد و برای تنبیه و تحقیر بیشتر، مجبور شد توالی را با مسواک بشوید! در مقابل شرایط زهرا امیر ابراهیمی قطعاً بهتر است. او با موضوع اضطراب برای نجات جان از ایران به کشور فرانسه پناهنده شد و در آغاز راه به همراه شبنم طلوعی اولین

این روزها که شعار زن، زندگی، آزادی در ایران رو به خاموشی رفته است، باید از سوی دشمنان ایران، شعله این آتش برافروخته بماند و گویا دست‌هایی خارج از مرزها، برای این جنگ رسانه‌ای به دنبال سرگروهی می‌گردند. قطعاً بین نازنین بنیادی، بازیگر

جشنواره فیلم‌های ایرانی در پراگ، چکسلواکی با شعار زن، زندگی، آزادی

بازیگری که رسماً اعلام کرد طاهرگان خاموش» به ایفای نقش پرداخت. او بارها در مصاحبه‌های مختلف در مورد اتفاقاتی که برایش رخ داده بود، صحبت کرد. در ابتدای خروجش از ایران شخص درون فیلم مورد بحث را شبیه خود دانست و اعلام کرد که او نیست و این تهمت از سوی نهادهای ایران است. اما چند سال بعد اعلام کرد که تصاویر مربوط به روابط خصوصی‌اش از سوی یکی از دوستان پخش شده است و دختری که در آن صحنه‌های غیراخلاقی حضور دارد خودش است. ماجرای که نه در آن دولت ذینفع بود و نه دستگاه‌های امنیتی و فقط فضای آلوده بین برخی از بازیگران باعث رسوایی امیر ابراهیمی شد. مجید بهرامی، بازیگری که دیگر زنده نیست تا تیغات خیانتش به یک زن را ببیند. البته امیر ابراهیمی فرصت طلبانه، از گناه بهرامی استفاده کرد و با تظلم خواهی در غرب به نان و نوابی رسید. اما اینکه نظام جمهوری اسلامی ایران را گناهکار جلوه بدهند و بدنه سینما هم در این راستا هم صدای او شود، دیگر از آن آتش‌های شوری است که دل قدیمی‌ترها را که در جریان مواقع بوده‌اند را می‌زند.

هالیوودی و فعال حقوق بشر و زهرا امیر ابراهیمی، رزومه و سطح بازی نازنین بنیادی بالاتر است اما او در ایران به اندازه زهرا امیر ابراهیمی شناخته شده نیست و نمی‌تواند در جایگاه الگو برای دختران جوان ایرانی قرار بگیرد، با وجود اینکه نازنین بنیادی در نشست «آریا فرمولا» که در شورای امنیت سازمان ملل برگزار شد، جزو سخنرانان اصلی بود و درخواست تحریم‌های بیشتر علیه ایران را مطرح کرد و مدام در شبکه‌های معاند در حال صحبت علیه ایران است. اما برای پیشبرد اهداف براندازان نظام ایران، فرد مناسبی نیست. اکنون نیاز به فرد دیگری است که هم مانند بنیادی در امریکا موجب غضب پارتنر با نفوذش قرار نگرفته باشد و هم در مقابل شرایط کاملاً مطیع و فرمانبردار باشد و هم از سوی دیگر به زعم آنها در کشورش مورد ظلم واقع شده باشد. بنیادی پیش از این ازدواج با تام کروز تربیت شده بود اما فقط به خاطر عدم حضور و پذیرایی مناسب از دیوید میسکوویچ، رهبر کلیسای ساینپتولوژی از سوی کروز که طرفدار فرقه ساینپتولوژی است، مورد خشم قرار گرفت و از سوی کلیسای ساینپتولوژی طرد شد و تمام نامه‌ها و عکس‌های

بازی سوئد در پازل غرب و اجماع جهانی علیه ایران

به هر روی اینکه هنرپیشه‌هایی توانا در عرصه بازیگری که در همان کشور سوئد زندگی و کار می‌کنند چون سوسن تسلیمی، پس از سال‌ها تلاش در عرصه بازیگری، هیچگاه به چنین جایگاهی در جشنواره گوتنبرگ نرسیده‌اند و اینکه اکنون زهرا امیر ابراهیمی با فیلم ضعیف عنکبوت مقدس در رأس هیأت داوران این جشنواره قرار دارد جز بازی سوئد در پازل غرب و اجماع جهانی علیه ایران نیست.

اجماعی که با برگزاری جشنواره فیلم‌های ایرانی در چک و اسلواکی با هدف اکران فیلم‌های توقیف شده در ایران، بیشتر به ماهیت آن پی می‌بریم. باور اینکه یکبارہ کشورهای جهان همگی دلسوز مردم ایران شدند، آن هم درمی‌که تا پیش از این در فیلم‌هایشان زامبی‌هایی خونخوار بودند، جز ساده‌انگاری و تحمیق سینماگران و بازیگران حاضر در این فستیوال‌ها، چیز دیگری نیست. فستیوال‌هایی که با بیانیه‌هایشان عملاً در امور داخلی ایران دخالت می‌کنند و این از اتفاقات بی‌سابقه در دنیا است. نوشته پراگ ریپورتر، در جشنواره پراگ، فیلم‌های توقیف شده ایرانی به یاد مهسا امینی و با شعار زن، زندگی، آزادی پخش می‌شوند! این عیان‌ترین، رویداد سیاسی فرهنگی جهانی است، که این روزها در حال برگزاری است و آنقدر آش دلسوزی برای ایران شور شده است، که عجیب بود اگر سینماگران مخالف نظام، به جای خودنمایی در این جشنواره‌ها، به دنبال راهی برای حضور در جشنواره فجر کشور خودشان باشند.

چگونه بازی کنی یا در چه فیلمی بازی کنی؟! مسئله این است!

در جهان جشنواره‌هایی هست که با وجود شعار دوری از سیاست و هنری بودن ذات جشنواره و سینما، بسیار سیاستمدارانه عمل کرده و جایزه را به بازیگران، برای نوع نقش و قصه‌ای که در آن نقش‌آفرینی کرده‌اند می‌دهند و نه برای نوع و کیفیت بازی آن بازیگر. همگی اهالی سینما به این نکته اذعان دارند که اسکار در قسمت جوایز بازیگران زن و مرد، کمتر دچار سیاست‌زدگی شده است و از این جهت جوایز آن عادلانه و معتبرتر از سایر جشنواره‌ها است. اما در جشنواره کن رویکرد متولیان جشنواره، با اسکار متفاوت است.

سؤال اصلی این است که آیا واقعاً فیلم عنکبوت مقدس آنقدر جذاب و پرکشش بود که در تمام دنیا اکران شده باشد و یا بازی امیر ابراهیمی آنقدر چشمگیر بوده است که بتوان به امیر ابراهیمی لقب ستاره جهانی را داد و اگر اینگونه نیست، چرا او به عنوان رئیس داوران جشنواره گوتنبرگ انتخاب شده است؟

اینکه چگونه بازی کنی با اینکه در چه فیلمی بازی کنی، دو مقوله جداست. چه بسیار فیلم‌های ضعیفی که بازیگرانشان برای بازی خوب در آن فیلم‌ها بزرگترین جایزه‌های سینمایی جهان را گرفته‌اند.

زهرا امیر ابراهیمی هنگام دریافت جایزه کن برای بازی در فیلم موهن عنکبوت مقدس (سمت راست)

سوسن تسلیمی در فیلم باشو (سمت چپ)

